

ضرورت تدوین نقشه راه پژوهش، در حوزه علمیه

خانم شیرین حسین آبادی

اصلی‌ترین وظایف حوزه‌های علمیه پرورش طلاب در زمینه تدریس، تبلیغ و تحقیق می‌باشد. مدیران مدارس علمیه و اساتید پژوهشگر می‌بایست از ابتدای امر، طلاب حوزه‌ها را بر این مهم گوشزد نموده و متذکر شوند. اما پژوهش در این میان از گستره‌ای افزون‌تر برخوردار است؛ چراکه یک مبلغ و مدرس واقعی، باید به راستی یک محقق نیز باشد. لازمه نهادینه ساختن فرهنگ پژوهش در میان طلاب مدارس علمیه، حضور اساتید و مدیرانی پژوهشگر در مدارس علمیه است.

آماده سازی طلاب برای دستیابی به پژوهش‌های نوین

عصر صفوی، عصر شکوفایی علم و دانش در ایران بوده است. علمای بزرگ و نامداری چون شیخ بهایی و ملاصدرا، میرداماد و... در این دوران می‌زیسته‌اند. اما این روند به تدریج از عصر قاجار تاکنون، سیری نزولی یافته و کمتر شاهد ظهور شخصیت‌هایی چنین بوده‌ایم. مطالعه زندگی این بزرگان، می‌تواند انگیزه خوبی را در طلاب ایجاد کند. برای آن که در عصر حاضر طلاب مدارس علمیه بتوانند در عرصه جهانی حضوری فعال داشته باشند، وجهانی بیندیشند، باید در تولید علوم اسلامی، تمام سعی و تلاش خود را به کار بندند.

نقشه راه یا ایجاد تمدن اسلامی قوی

آشنایی با علوم جدید، از مهم‌ترین اقدامات و وظایف طلاب مدارس علمیه است. آموزش نقادانه علوم جدید، و ارائه مشاوره‌های تخصصی از جمله مهم‌ترین نیازها به شمار می‌رود. ایجاد کانون‌های علمی، راه‌اندازی نشریات علمی و برگزاری جشنواره‌های علمی چون جشنواره علامه حلی (ره)، برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزش روش تحقیق و تربیت نیروی فعال، مستعد و علاقمند به مباحث پژوهشی، می‌تواند زمینه پویایی علمی مناسبی را ایجاد کند. ایجاد تمدن قدرتمند اسلامی جز بر مبنای تحقیقات علمی واقعی، دقیق و عمیق، محقق نخواهد شد؛ تحقیقاتی که بر اساس یک «نقشه راه» حساب شده سامان یابد.